

Lysaker, 12/5.30.

Kjære Karl,

jeg hadde netop ligget og tenkt på Dig, og om jeg ikke skulde skrive noen ord. For noen dager siden hadde jeg lest en ~~kolik~~ artikkel av Dig - og så kom det brev fra Dig. Ja inderlig takk skal Du ha. Jeg kan ikke si hvor det gledet mig. Å ja, det er vel underlig å ~~be~~ tenke på at nu er vi altså begge fastslått gamle, og har i alfalt det meste av livet bak oss, og på en vis synes jeg ikke det er så svært lenge siden vi var unge "håbefulle" gutter, og livet lå foran som det ukjente eventyr-lann. Å ja, det var en skjønn tid. Jo eldre en blir desto mer søker tankene tilbake til barndoms og ungdomsminnene, som en hvile og opfriskning, - og du er jo uadskillelig knyttet sammen med disse minner. Ja det skulde i sannhet være en glede å tref-
fe sammen igjen nu på våre gamle dager, og det må endelig skje. Vi må se å få ordnet det om ikke så altfor lenge. Med mig går det for-
övrig nokså smått forover. Jeg har ligget over 10 uker er det vel nu;
1/m Men har vært oppe en stunn hver dag den siste uken, men er ikke rar til bens enda, må holle mig i værelsene og altanen i solskinet, hvor jeg nu sitter og skriver. Forhåpentlig vil det vel snart gå bedre. En slik årebetennelse er jo ellers en litt kjedelig affære, og jeg får vel være glad det er så pass som det er. Jeg hadde jo en blodpropf) og de er noen uhyggelige tingester.

Ja, jeg har vel tenkt på Dig som altså måtte si for den ubön-
hörlige alderen, og det kan vel være vanskelig å miste det vanlige arbeidet og ansvaret. Men jeg er sikker på Du og Karoline har det hyggelig i huset Deres og gleder dere ved barn og barnebarn, ja for det er en stor glede. Jeg har tre gifte barn her nu og tre barnebarn og den yngste datteren, Immi, gift med maleren Revold, er netop begy å bygge hus her på tomten. Liv og hennes mann Höyer, har alt bygget hus her for flere år siden.

Nu må Du hilse Karoline mange ganger, og hjertelige hilsener til Dig i håb om at vi snart må ses, din hengivne gamle venn

Fridtjof Nansen.